

Előfizetési árak:

Egy évre	28 kor. — fill.
Fél évre	14 kor. — fill.
Nagyed évre	7 kor. — fill.
Egy hónapra	2 kor. 40 fill.
Egy szám ára	— kor. 10 fill.

Megjelenik naponta, — az ünnepek kivételével.

NEMZETI HIRLAP

Szerkesztőség:

Farkas-utca 8. sz. — Telefon 49. sz.

Kiadóhivatal:

Deák Ferenc-utca 4. sz. — Telefon 364.

Hirdetések □ cm-ként . . . 10 fillér.

Nyilatkozó sorok 40 fillér.

A hurok.

Kolozsvár, május 18.

Csunya egy szerszám a hurok, bár tagadhatatlan, hogy vannak, a kik nagy virtuózitással tudják kezelni ezen ügyességükkel hírnévre is tesznek szert. Az alföldi csikós és a prerik vadjai, a kaubajok, a hurokhasználók elítélte. Hanem azért egy legújabb zsánerről még is csak meg kell emlékeznünk, mert a történelmi levezetességre tett szert és épen hazánk legújabb történetébe szorult, gyászos betűkkel írta be „a hurok” szereplésének csúnyaságát. Ez a zsáner a koalíció, magyarul: egyesült ellenzék.

Míg a legújabb eseményekig eljutnánk, fussunk végig röviden azon a főtárgyat pályán, a melyet a koalíció olyan rövid idő alatt megfutott.

A magyarnak van egy ezer éves alkotmánya, a melyhez fogható a múltbeli nemzeteink egyike sem tud felmutatni. És ez az alkotmány most szünetel. Élet-halál között lebeg. Nem a „hatalom”, vagy a „zsarnoki önkény” művelte ezt, mint Ampringen Gáspár, vagy Bach Sándor idejében, hanem a magyar egyesült ellenzék, a koalíció, mely nyakára vetette a ponyvát. És az ezer éves alkotmány feldoklik. A koalíció ugyan a királyra támad, őt okolja, de csak a kezére kell nézni, hogy megállítsuk a hurok végét.

Volt nekünk olyan dicső parlamentünk, a melyre elért 30—40 évvel sokkal jobban illett az elnevezés, mint a római szenátusra, hogy méltóságos viselkedését látva az idegen nem is emberek között, hanem az istenek gyűlésében képzelte magát. Ennek a parlamentnek is nyakán van a hurok. Az egyesült ellenzék, a koalíció dobta oda s tartja most is ott, nehogy abban valaha feléledhessen a komoly, a rendszerető tanácskozás. Az obstrukció törvényesítése, a mit az egyesült ellenzék választási diadala megegyeztet, hurok a parlament nyakán.

Volt nekünk egy egységes kompakt parlamenti többségünk, mely ugyan emberekből állván, bizonyára nem volt ment a gyarlóságoktól sem, de biztosította a parlament szilárdságát s ezzel erőssé tette a magyart úgy itt bent a nemzetiségekkel és más széthúzó elemekkel, kifelé az osztrákokkal és az egész külfölddel szemben. Nyakába került a hurok és ma már kisebbséggé lett. Ez még nem volna baj, ha vele veszendőbe ne jutna a magyarságnak sulya bent és kifelé egyaránt. Mert hiszen a mai többség nem egységes, csak

ideiglenes és hatalmosztásra egybeseregelt tömeg.

Miért szólunk az elemésztett kormányokról, a melyek nagy buzgalommal és bár látszólag csekélyebb sikerrel, de lépésről-lépésre, fokozatosan szilárdították nemzeti épületünk alapjait, oszlopait. Nem dicserjük őket. Majd a jövő fogja kimondani a maga igazságos ítéletét. De tény, hogy helyökre nehéz volt másokat ültetni, ma pedig az utolsó után épenséggel nem akar sikerülni.

De hagyjuk ezeket a dolgokat. Hiszen eme gyászos eredményekről úgy szoktak beszélni, mint sikerekről. Majd minden szebb és jobb fog lenni, ha a hurokvetők kerülnek a nyeregbe. Az alkotmány életreje lüktetni, a parlament erőitől és munkásságától duzzadni fog. Jön majd új, kompakt és mindegyesüleg hazafias többség. És lesz az osztrák „császári” kormány helyett magyar királyi kormány . . .

Hanem mi lesz a kenyérről? Mi lesz a nemzet gazdasági életéről? A koalíció nyakába vetette a hurok a nemzeti lét alapfeltételét körül a legfontosabbak egyikének, a gazdasági, az anyagi életnek is. Gazdasági önállóság jelszavát vitték a harcba s az önálló vámtérület mellett tüzeltek. Ma az övék a hatalom s a szegény magyar nemzetre a gazdasági tönkremenés sötét réme vicsgorogtatja a fogait. Koalíciósaink addig fenyegették, szidták Ausztriát, mint kiszorító ellenségünket, hogy ennek szétbomlott pártjai között a sok fenyegetéssel megteremtették azt az egységet, melyre a legerélyesebb kormányok minden buzgalma sem volt képes közel két lustrumóta. Az „ellenzék”, mely mint a sokáig festergetett ördög egyszerre csakugyan komolyan kezd feltűnni a látóhatáron neki fog a maga gazdasági konszolidációjának és azokat a dolgokat, a melyeket velünk együtt, közösen kellene a törvény értelmében megcsinálni, megcsinálja nélkülünk. Megcsinálja azonban úgy, hogy azoknak hatása, káros hatása lesz reánk is, a nélkül, hogy mi beleszólhatnánk, vagy védekezhetnénk.

Gazdasági önállóság! Szép jelszó, de üres frázis a megfelelő munkásság előfeltétele nélkül. A gazdasági önállóság a nemzeti függetlenség alapja. A szegény ember soha sem független, a koldus nemzet sohasem önálló. Hol veszi majd a koalíció a gazdasági önállóságot, a nemzeti függetlenséget, ha esélytelen vaklarmájával elriasztja a barátokat, tömörülésre bírja a szétszórt elemeket, elzárja a természetes piacokat, megakasztja a szükséges ter-

melő munkát, ha mindenféle kényszer helyzetbe kergeti a nemzetet.

Alig van hátra nemzetünk számára egy félszázéves idő, hogy gazdasági ügyeinket rendezzük a külfölddel szemben. És a koalíció most is mentelmi bejelentésekben, a december 13-iki padtörvény és darabontverő „hósk” glorifikációjában fáradozik, a helyett, hogy sietne mindent félre téve arra törekedni, hogy a szegény magyar nép kenyerét megmentsse, mindennapi megélhetését biztosítsa. Ha gazdasági ügyünket egy fél év alatt nem rendezzük, akkor márványba faraghatják Pozsgay Miklós eszményi obstruktor alakját, de a nemzetet két deccenniumra hátravetették és a helyett, hogy „nemzeti vívmányokban” gazdagodnánk, éhen halunk s eddigi szerzeményeink is kockára kerülnek.

Az obstrukcióból született koalíció még mindig kezében szorongatja a hurok és mind szorosabbra igyekszik húzni az alkotmányosságot, a parlamentáriszmust, a nemzet gazdasági életének nyakán. Elfelejté, hogy a játék csak akkor vezet sikerre, ha legalább az utolsó pillanatban le tudja győzni az ellentétet. Ha ekkorra sem sikerül, hulla kerül ki a győztes koalíció hurokából, a mi nemzeti életünk virágzó fejlődésébe vetett szép reményiségek holtteste.

Már csak kevés ideig tarthat az alkotmányos játék. A viszonyok ereje bizonyára kicsavarja a koalíció kezéből az ő kedvelt szerszámát, mielőtt végzetes eredményt idézne elő. De ebben sem lesz öröm, mivel akkor az általa feltámasztott s hűvének lelkebe beplántált szép virágok hervadása lesz a szomorú bér, melylyel elhírtelenkedett politikájukat meg kell fizetniük.

A válság.

Kolozsvár, május 18.

Burián István báró közös pénzügyminiszter tegnap este Budapestre érkezett, hogy mint *homo regius* megkezdje a tanácskozásokat a koalíció tagjaival.

Ma reggel Budapestre érkezett Tisza István gróf miniszterelnök is.

Burián bárónak — mint Bécsből jelentik — az a feladata, hogy tanulmányozza a helyzetet, érintkezésbe lépjen a koalíció vezéreivel, újból kifejtse a korona álláspontját és felszólítsa őket, hogy a korona által körülírt alapon tegyék lehetővé a többség sorából alakítandó kabinet létrejöttét. Politikai körökben úgy vélekednek, hogy katonai természetű engedményekre nincs semmi kilátás, mivel a korona a szabadelvűpárt kilenczes bizottságának katonai programján túl nem

megy. Így tehát Burián báró nem lesz abban a helyzetben, hogy engedményeket jelentsen be a koalíciónak. Burián báró csakis mint *homo regius* jött Budapestre. A neki felajánlott kabinetalakítást visszautasította és személye mint miniszterelnök-jelölt nem is kerül kombinációba.

Más forrásból Burián István báró küldetésének jellemzésére első sorban azt hangsúlyozzuk, hogy Burián megjelenése Budapesten nem kapcsolatos közvetlen kormányalakítási kísérlettel, Burián báró feladata főképpen abban összpontosítható, hogy a parlament illetékes tényezőivel érintkezésbe lépve, bizonyos kérdéseket tisztázzon. E kérdések mibenléte a helyzetből önként adódik. A képviselőház feliratában foglalt kívánságok kétségtelenül szándékosan *homályos* fogalmazása illetékes helyen azt az óhajást keltette fel, hogy e kívánságok részletes kifejtése, az arra, ugy látszik, egyedül lehetséges uton, a többség vezérével való bizalmas érintkezés útján menjen előbb megtörténhessék. Ezzel kapcsolatosan Burián báró abban a helyzetben lesz, hogy a koronának a felirattal szemben elfoglalt álláspontját pontosan körvonala zza.

A koalíció köréből Burián báró megbízatására vonatkozólag tegnapi kelettel a következőket írják:

Burián a magyar fővárosban mint *homo regius* jelenik meg és ebben a szerepében keresni fogja a találkozási pontot a szövetséges ellenzék tagjaival. Ezzel újra megkezdődnek a kísérletezések a válság megoldására, de hogy Burián közvetítése megváltoztassa a politikai helyzetet, azt már ma is valószínűtlennek kell tartanunk.

Az ellenzéken idegenkedéssel fogadták kezdetül Burián báró miniszteri alakban való esetleges megbízását és előre is sikertelennek jósoltak minden olyan kísérletet, a mely a katonai követelések leszállítására, vagy bármilyen engedményekre irányulna. Így tehát Burián budapesti szereplése majdnem bizonyosan kudarcra fog járni, ha ugyanis arra kapott megbízást, hogy a koalíciót lecsatolja.

Arról azonban az bizonyos, hogy az ellenzék szóba sem áll Buriánnal. Kossuth Ferenc is, Justh Gyula is kijelentették, hogy igeis szívesen tanácskozik a *homo regius*-szal, főképpen pedig azért, hogy meggyőzzék őt a koalíció követeléseinek jogosságáról. Tisza István gróf miniszterelnök is megérkezik reggelre s valószínű, hogy Burián első sorban őt keresi föl. A miniszterelnök aztán módot fog nyújtani arra, hogy Burián a koalíció vezérével találjon meg a holnapi nap folyamán találkozassék.

Bánffy Dezső báró bécsi útjának kérdése nem csekély kavarodást idézett elő a koalíció soraiban. A dolog historikuma egyelőre a következő:

A vezérőrk bizottság kedden gyűlést tartott, melyen Bánffy báró nem jelent meg. E helyett jött a hír, hogy az upárt vezére Bécsbe utazott, a mi nagy meglepetést keltett. Telefonon kérdést intéztek Bánffy Dezső

báró lakására, a honnan az a válasz érkezett, hogy Bánffy báró Miskolcra utazott.

Miskolcra is tudakozódta, onnan az a felelet jött, hogy Bánffy Dezső báró nincs Miskolcon.

— Így hát, mondották, nem lehetetlen, hogy Bánffy báró ismét Bécsbe ment, mint a multkor — titokban.

Az upárt vezérének ez az útja érthető érdeklődés tárgya volt a koalícióban. Hamarosan egész sereg kombinációknak szolgáltatott ideig-óráig elfogadható alapot. Összeszedték azokat a momentumokat, a melyekből egy Bánffy-féle vállalkozás lehetőségét konstatálhatni: Bánffy báró legutóbbi bécsi látogatását Beck báró tábornagynál, az upártiak lázas érdeklődését a függetlenségi sorában az iránt, vajjon nem volna-e hajlandó a függetlenségi párt eddigi katonai követeléseit redukálni Bánffy báró felirati beszéde alapján, a melyben a vezényszó háttérben szorításával az eredmény mellett állott. Ezek alapján aztán oda eszesodott ki a tapogatózás és találgatás, hogy Bánffy báró, ha Bécsben van, a koalíciónak megkerülését, vagy legalább is ha tetszős formában is, befejezett tények előállítására fáradozik.

Bánffy Dezső báró azután kedden este fél hétkor megjelent az új párt körhelyiségében és tréfálkozva ezáfolta meg a róla terjesztett híreszteléseket. Állítólag kijelentette, hogy eszébe sem volt Bécsbe utazni, hanem Miskolcra járt, hol dolgait végezvén, azonnal hazajött.

De ennek dacára is fontartják a hírt, hogy Bánffy Bécsben járt és a koalíció lapjai sok keserűséggel irnak arról, hogy az upárt vezére okvetlenül kudarcot fog vallani, hogyha a koalíció nélkül és ennek elkerülésével keresi a kibontakozást.

„A főkérdés” czím alatt a M. Nemzet mai száma az alábbiakat írja:

A koalíciós pártok megoldandó problémái egygyel megspároltak. A ma reggeli sajtóunkban a legégetőbb politikai kérdés gyanánt azt pertraktálják: hol időzött tegnap Bánffy báró? Miskolcon volt-e, vagy Bécsben tartózkodott? Valóban nehéz kérdés. Különösen akkor, ha az első sorban érdekelt férfin, mint a koalíció vezérőrk lapja újságolja, „minden felvilágosítást megtagadta”.

Egyáltalában úgy tetszik nekünk, hogy a koalíció és első sorban vezérőrk bizottsága némiképen elkalandozik az Apponyi-féle mellékesaterekre. Hol időzött Bánffy Dezső báró, épen olyan mellékes kérdés, mint a minő másodrendű témák azok, a melyekkel a koalíció vezérőrk bizottsága mostanában foglalkozik. Ide sorozzuk a többi között azt a fonák megtorlási akciót is, melyet a lemondott Tisza-kabinet ellen állítólag előkészítenek. Nem mintha komolyan vennék azt a furcsa akciót. Oh, a legkevésbé sem. Azt hisszük, a lemondott kormánynak sem igen okoz álmátlan éjszakákat! Ám az időpontot nem tartjuk alkalmasnak az ilyen játszadozásra. Az ország kellő közepén van egy súlyos, hónapok óta húzóódó krízisnek. Úgy mondják és úgy tudjuk, hogy a legközelebbi jövőben komoly lépéseket kísérelnek meg a kibonyolítás érdekében. Ilyen pillanattban jól esne nekünk megnyugvásunkra szolgálna, ha a diszkrezió kellő megőrzése mellett ugyan, de mégis sejtetni engednék a vezérőrk bizottság tanácskozási nyomán publikált jelentések, hogy

TÁRCZA.

Csontváz a hiuban.

Írta: Versényi György.

Nem akarok izgálni, keresztény atyáim. Hát előre megmondom, nem valami titkos bűntettet fogok elmesélni, a mely aztán a végén háborzongató módon pattan ki.

A végén háborzongató módon pattan ki. Az egész avval kezdődik, hogy a szegény közhűgös doktor meghalt, a szép asszony özvegyen maradt.

Most meg azt gondolod, hogy valami pikáns dolog következik, pl. hogy még a ravatal mellett összeülnek az új, vagy a régi szereplőjevel. Nem a! Hát akkor össze-szorítja szívét a gyilkos fájdalom s megőrül. A sem!

Egyszerű, mindennapi história. Annyiból áll az egész, hogy összebb kellett vonni magát. Egy emelettel felebb költözött s kisebb lakást vett ki s a fölösleges butorokat eladta.

De volt a doktor szobájában egy csontváz. Valami hőbortos grófné hagyta meg a testamentumában, hogy halála után az ő csontváza maradjon a kis doktornak. A doktor aztán ennek rendje s módja szerint ki is készíttette s ott ékeskedett a szobájában.

Ezen a butoron az asszony sehogyan se birt tudni. Ő meg nem tarthatja sem a házszobájában, sem a szalonban, sem a konyhában, nem az élektamrában. Mitevő legyen hát

vele? Lakása felett volt a hű, hát oda vitette. Bele rakta egy kereskedőládából összerótt nyitott faalkotmányba s letakarta egy vászonponnyával. Aztán lassan-lassan — Istent bűnöl ne rója fel! — nem is gondolt többé reá.

Telik-mulik az idő, mint a hogy a mesében mondják. A két család, Ilána és Todorzsia, békésen, példás barátságban éltek. A két bakán testvériesen megosztottak. Hűségesen megfélemték közöttük az eldugiosált ételmaradékokat. Bizalmasan összefogóva álltak el vasárnap délutánonként a járókelők útját a főtéren. Egyforma odaadással tarisnyálták el az időt, ha az asszonyuk valahová küldte, s egyformán nem hederintettek kétségbeesett korholásaira.

Igy tehát vidámak voltak mindég, boldog, megelégedésben folyván napjaik. Dalgattak; a mi annál könnyebben mehetett, mert nem a nagyságának dudarásztak, hanem maguknak. Nekik pedig teljességgel semmi zenei hallásuk nem lévén, nótájuk épen nem zavarhatta meg gyönyörűségüket.

A két vigkedvű fátát ismerte az egész ház. Dalos természetűek miatt oláh fülemiléknek, ezer varjaknak hitták őket. Egyszer, nagymosásnak utána, hordták fel a hiuba a ruhákat s aggatták a kifeszített szárítókötelekre. A mint széles jó kedvükben ihánczolnak, vihánczolnak, haneziroznak, eszközbe jut a csontváz is. Mi a szerencsés kényeskedik ez a csontgrófné itt? Mit szégyelli magát olyan nagyon, hogy még az egerek előtt is örökkéig betakarozik? Zsoszka lepedeu, marisza! S lekapták a ponyvát a

csontvázról. Jaj de szép a nagysága! mondja Ilána. A méltósága! igazítja helyre Todorzsia. Igen, igen, a méltósága! s kacagnak mindketten.

De baka hangja hallszik alulról s futnak elejébe.

Este elesenededik a ház, ők is lefeküsznek. De koromsötét, zivataros az éjszaka. Sívít, zug a szél, fűtől be a kéményen. Ilána, Todorzsia összebújik a meleg pokrócz alatt. De azért mégis fáznak, vaczog a foguk s hideg veríték veri ki homlokukat, vak-szemüket. Szélszágos, sivításon keresztült zörgés-zörgés hallzik egyre oda fennül. (A telefondrótok zörgenek!) Fázik a csontgrófné, levették róla a lepedőt. Reszketnek a csontjai. Rettenetes egy éjszaka volt.

Reggel mindkét fátá szó nélkül, sápadtan, remegve kuszik a hiuba, veti a keresztet. Ráborítják a csontgrófné a vászonponnyát s hogy ne fázzeik, lenyomtatják szépen kicifrázott, ujdonaútg meleg báránnyal mellrevalójukkal.

De nem is zörgött aztán az éjjel a csontgrófné! Bizást alhattak tőle.

Az élő halott.

— Írta: Jeanne Marni. —

(Tavas; délelőtti tizenegy óra, remek szép idő.)

Alberta (harminezeves).
Pierre (harminezeves).
Kocsis (hatvanéves).
Pierre és Alberta együtt jönnek ki a Rue

de Berri egyik házából. Kocsi áll a ház előtt. Alberta beül. Pierre egész halkán néhány szót vált a kocsisal.

A kocsi: Értsem! (Sietve Albertára pillant; lovát megcsiklandja ostorával; a kocsi elindul.)

Alberta: Mit mondtál neki?

Pierre: Kinek?

Alberta: A kocsisnak.

Pierre: Megmondtam neki a címet.

Alberta: Egyebet nem?

Pierre: Nem!

Alberta: Azt hittem, hogy — mintha . . .

Pierre: Mit?

Alberta: Semmit! Csaldótam. (Csend.)

Alberta (újja): Mily szép ma az idő! Milyen gyönyörű a reggeli napfényben a Champs

Elysées! Oh! Mily illat! Mond, Pierre, miért nem ültünk nyitott kocsiába?

Pierre: Nem találtam.

Alberta: Mint rendesen, a mikor szép idő van, csak esett volna az eső! Boocsásd le kérek az ablakot, hadd tuduljon be a friss levegő.

(Pierre mindkét oldalon leboacsátja a kocsi ablakát.)

Alberta (kihajolva): A levegő enyhe . . . oh . . . milyen enyhe! Ma olyan szép lesz kűnn a falun!

Pierre: Igen: Aztán meg annak is örülök, hogy pár aspra el akarsz menni Michel doktorthoz. Az nagyon ügyes ember és kitűnően fog kezelni.

Alberta: Nekem nem kell se orvos, se ügyes kezelés. Nem vagyok én beteg. Tudom én jól, mi a bajom. Egy kis pihenő kell a zöldben. Ha Michel doktor, a te barátod mást is akarna velem tenni, elkergetem — ezt megmondom neked nyíltan. Nyugalom, fa, virág, ez minden, a mi nekem kell és alapjában véve mégis olyan kevés.

Pierre: Látod és ezt Micheléél mind megtaláld. Háza gyönyörű. Egy nagy sikság kö-

zépén van, hatalmas rétek, folyó vagy inkább patak, melynek kristálytisza vize. Aztán meg a remek erdő . . . Majd meglátod.

Alberta: Megfúlok az erdőben . . . Az erdőbe sohasem fogok elmenni. A szabad mezőket szeretem; ott leülök egy fa alá és elnézek messzire a síkon; oh, hogy szeretem a sikságot . . . fölötte a végtelen mennyboltozat és a messze-messze szemhatár.

Pierre: Michel háza magaslaton fekszik.

Alberta: Oh, ez szép! Reggelente majd kinyitom az ablakaimat és nézem, mint kél a nap. Láttam már valamikor, mily lassan, mily ünnepélyesen emelkedik? A mikor aztán fenn van az égen és olyanná fejlődött, mint egy vépiros virág, így szólók hozzá: „Nos, tedd hát kötelességedet: dolgozzál, dolgozzál!”

Most, most aludni akarok! Bevonom ablakom függönyeit, lefekszem gymba és alszom . . . Aludni fogok mosolygva, boldogan, mivel én alhatom és a napnak dolgoznom kell.

Pierre: Hát olyan nagyon fáradt vagy, kedvesem?

Alberta: Ah, ez több fáradtságnál: én . . . de nem félsz, nem aggódom majd, ha megmondom mi vagyok?

Pierre: Nem.

Alberta: Akkor hát miért nézesz úgy rám? Miért nézed a járókelőket? Van valami különös rajtam? Csunya vagyok, nevetséges? Beszélj hát!

Pierre: Ne kiabálj! Nagyon szép vagy! Csak ne kiabálj!

Alberta: De hiszen nem kiabálok. Hallgass rám, titkok akarok neked elárulni . . .

Ugy-e, most már egészen csendesen beszéllek? Senki sem hallhatja, mit beszélek. De ki is hallhatná a kerekék zajában? Halld, Pierre. Már több vagyok, mint fáradt! En . . . de ne félj! . . . Én halott vagyok.

Pierre (meggört hangon): Szegény kicsi Albertám, szegény, szegény feleségem!

ságának földülésére vezet. Watchorn kíváncsi, az ellis-islandi hatóság főnöke már is intézkedett, hogy Imredynét a feygházbüntetés elszáradása után szállítsák Ellislandra, a honnan a bevándorlási törvények alapján mint nem kívánatos elemet — vissza szállítják — Magyarországra. Imredynét tehát, ha jó késon is — mégis felelősségre vonják, ama bűnéért, melyet mint Papp Ferenc kedvese akkor követett el, a mikor a Kapaties Anna által ellopott s Pappnak átadott ékszereket elzalogosította. Érdekes, hogy Imredyné a bíróság előtt született grófnőnek mondta magát s mint ilyenről emlékeznek meg az amerikai lapok is a magyar névnek nem valami nagy dícsőségére.

— **Negyven ember katasztrófa.** Negyven munkás megrendült balesetéről írtak Temesvárról. Temesváron a Brucekenau közűs mellett egy kútásás közben a beomló laza föld negyven embert maga alá temetett. A végzetes katasztrófa színhelyére táviratilag rendelték ki a szegedi 14. számú utász zászlóalj. Anzelm Rezső utász kapitány vezetésével már megkezdtek a mentési munkálakat. Későbbi jelentés szerint a katasztrófa kimenetele nem olyan megdöbbentő, mint első pillanathon hitték. Eddig két ember halt meg. A katonák azért kellett, mert a földomlás, a mely a szerencsétlenséget okozta, a közeli gőzmalmot is veszedelemmel fenyegette.

— **Automobil-közlekedés.** Székelyújvárhelyen egy társaság részvénytársulati alapon a napokban iparjogviszonyt váltott egy automobil-járat beállítására. Az automobil-közlekedést már július első felében szándékozik a társulat megkezdni és pedig négy irányba, ugymint: Parajd, Gyergyó, Csikseredába és Erdővidékre.

— **Huszárfőhadnagy a japán hadseregben.** A szegedi 3. honvéd-huszár-erred Aradon állomásozó osztályánál szolgált hadnagy Vargyas Andor, Vargyas Endre Esztergom vármegyét nyugalmazott tanfelügyelő fia. Nemrég lett főhadnagy Vargyas, a ki több Vázott, majd Érsekvárvart szolgált. A dalás tisz, úgy látszik, megunta az egyházaságot, mert egy évi szabadságot kért Nyíri Sándor honvédelmi minisztertől s jelentkezett a berlini japán nagykövetségen, hogy a japán hadseregben akar barcolni az oroszok ellen. Vargyas főhadnagyi ranggal vették át a japán hadseregbe, a melyhez már el is utazott, de egyuttal beadt magyar honvéd-huszártiszti rangjáról való lemondását, mert nem szándékozik többé visszatérni Magyarországra.

— **Gyilkos étel.** Romániában, Zvita vasuti állomáson, Rinnicz Serat mellett, a román Szentgyörgy napján nagy szerencsétlenség történt. Az állomás-főnök, George Dragheanu több vendéget hívott meg ebédre nevenapja alkalmából. A felesége készített ebédre báránybecsület, spárgát és sültet. Készített még zselatint tojással, tejjel és cukorral. Ugy látszik azonban, hogy a zselatinha csukor helyett — tévedésből valami méreggort tett, a mely a csukorporhoz hasonlú s a melyet a szelektált tévedésből vett ki. Az asztalnál volt 18 személy közül, azok, a kik a zselatinból ettek, megbetegedtek mind. A betegek közül a főnöknek, a háziaszony, az anyja, az állomás felügyelő és két gyermeke meghaltak. A főnök és a táviratist agomában van. A vizsgálatot megindították. Eddig letartóztatták Lupu Baján, a ki a bárányokat levágta s az asztalnál felszolgált. Egy állomásbeli hivatalnok eselődje és a főnök sógora. De eddig semmit sem tudtak kideríteni.

— **Rózsa Sándor bűnei.** A szamosújvári feygház régi külön temetőjében alussza örök álmát a magyar betyárromantika utolsó véreskezű alakja, Rózsa Sándor, a kinek esekedetei közé oly színesen fonódott és fonódik a népi legenda fátyola, szeliden eltompitva, elföldve borzalmas bűneit s kiemelve híres betyár-becsületét. A híres haramiavezérrel szótlo mende-mondák gyöngéd tódításait és szépítéseit azonban kellemetlenül meghazudtolja a rideg valóság, a mely hajmeresztően sok büntényt állít meg, a melyeknek elkövetésében főszerepe volt a romantikus betyárnak. Szegeden most elejezték ki ugyanis azt az ítéletet, a mely Rózsa Sándor összbüntetéséről szól s a mely a következőképen hangzik:

Rózsa Sándor szegedi születésű, 59 éves román kath. nőtlen, foglalkozás nélküli kézpénzbéli és öt láncz földből álló vagyonra, olvasni, írni nem tud, rovtott előleü, letartóztatva; továbbá Rózsa András, Tombácz Antal, Csonka Ferenc, Szabó Imre, Motók László, Söder Kis István, Sváb Hermann József, Király Bite András, Király Bite Andrásné. A bűnösöket, melyekért elítélték őket, így mondja el az ítélet:

Rózsa Sándor, Rózsa András, Tombácz Antal, Csonka Ferenc, Szabó Imre a rablás bűntettében, mint közvetlen tettesek bűnösöknek nyilvánítottak; és Rózsa Sándor az 1872. évi ítélet, melyet ifjú Varga János kárára 1846. évben elkövetett, — rablás 1872. évi ítélet, melyet 1848-ban Kucsera Antal kárára elkövetett — tolvajság, 1872. évi ítélet, melyet 1846. évben több makói lakos kárára elkövetett rablás 1872. évi ítélet, melyet több évvel ezelőtt Czizók Mihály kárára elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet Hódi Pál kárára 1849. év őszén 21 adatból örök erőszakos elvétele által elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1850. évben Rózsa György kárára elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1850. évben Návay Tamás kárára elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1870-ben Apró Veron és társai kárára elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1850-ben Danits György kárára elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet Czeru Gergely kárára elkövetett rablás, 1872-iki ítélet, melyet 1851-iki évknek nyarán Madácsy Pálnak kárára elkövetett tolvajság

1872-iki évi ítélet, melyet 1851-ben Tandár, János kárára elkövetett rablás, 1872-iki évi ítélet, melyet Toncsok Antal kárára 1851-ben elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1851–52. évben 2 ló és egy szarvaszszakos elvétele által elkövetett rablás 1872. évi ítétele, melyet 1851-ben ismeretlen kárára 5 darab szarvasmarha erőszakos elvétele által elkövetett, 1872. évi ítélet, melyet 1851–52. évben idős Papi József ellen elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet az 1851–52. évben Czákó Mihály kárára 4 ló erőszakos elvétele által elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1851. évben Rádi János ellen elkövetett gyilkosság és tolvajság, 1872. évi ítélet, melyet 1841. évben Hajós míváros pénztárnak meglapása által elkövetett tolvajság, 1872. évi ítélet, melyet 1846. évi szeptember 26-án Mohol közűs pénztára erőszakos feltörésével elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1852. évben János Mihály és társai ellen elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet Csányi István ellen elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1852-ben Vanák Károly ellen elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1854. Szakits Vladislav ellen elkövetett rablás, 1872. évi ítélet, melyet 1842–43. évben Matakóvics Mária ellen elkövetett tolvajságok miatt már bűnösnek mondatott ki, továbbá ugyancsak az 1872. évben hozott ítéletek által bűnösnek találtatott a Majoros Péter kárára elkövetett tolvajság, a Návai Tamás, özvegy Návai Károlyné s Pando Mihály kárára 1853. évben június 22-én elkövetett rablás, Weichercz Hermann ellen 1868. november 10-én elkövetett rablás, a vasutársaság ellen 1868. évi december 8-án, a vasuti sínek felszedésével és a vonat megállításával elkövetett rablasi kísérlet és rablás bűntettében s ezeknek alapján életfogytiglani börtönrre ítéltetik.

Rózsa Andrást tíz évi, Tombácz Antal tizenöt, Csonka Ferencet életfogytig tartó börtönrre ítélte a törvényszék, végül Sváb Herman Józsefet tíz évi börtönrrel sújtotta. Ellenben Söder Kis Istvánt, Király Bite Pált s a feleségét bizonyítékok hiányában fölmentette. Szabó Imre és Motók László ügyében ekkor felfüggesztették az ítélezést, mert még nem állott tisztán a bíróság előtt bűnös-elekményük.

— **Verne Gyula — zsidó?** A Gentben megjelenő „La Semaine Littéraire” című folyóirat szenzációs közleményt bocsátott világgá Verne Gyuláról, a mely franczia földön is feltűnést keltett. A geni újság szerint Verne nem Nantesben született, hanem Orosz Lengyelországban. Plotzk városkában s valami szegény lengyel zsidó fiú. Eredetileg Olsevitcz Joelnek hívták. Mint fiatal fiú került Párizsba és itten hitsorsosai között, óriási talmudi ismeretével nagy feltűnést keltett. Hogy mit csinált kora gyermek korában idegen földön, fogadott hazájában, azt sűrű homály fedi. A Semaine Littéraire még megemlíti, hogy az adatokat egy öreg lengyel asszonytól kapta, a ki Vernét még szülőházából ismerte. Vernéről különben, a mely hasznos közlemények, a melyek lengyel zsidó származását hozták fel, még az író életében megjelentek, s azonban soha sem nyilatkozott ebben a kérdésben.

— **Furfangos szélhámosság.** A sepsiszentgyörgyi rendőrkapitány átiratban értesítette a budapesti főkapitányságot, hogy a vidéket egy szélhámos ifjú járja be, a ki Sándor István dr.-nak nevezi magát. Azt mondja, hogy református pap és amerikai misszionárius célokra könyöradományokat gyűjt. Mindenütt hivatalos ajánló levelet mutat fel, a melyen Gombi Lajos esperes aláírása van és a tisztánimeni ev. ref. egyházkerület esperesi hivatalának a pecsétje. Az ajánló levél Gyuláról van kelteve. A nyomozás során kiderült, hogy az ajánlat hamisítvány. A szélhámos hónapok óta koldulja végig az országot és temérdek pénz csal már ki. A rendőrség nyomozza.

— **A bosszu.** A Bihar vármegyei Beálból jelentik: A közeli Botfői községben gyilkosság történt, egy anya megfojtotta újszülött gyermekét. Özvegy Krisán Mihályné, született Kovács Szavéta a botfői gyermekgyilkos anyja neve. Fiatal asszony, a ki korán jutott özvegyiségre és ekkor a sógorasszonyához költözött Krisán Jozsanához, a ki egy Hanis Terentine nevű gazdálkodónak volt a felesége. Ez az asszony elhagyta az urát. Beleszeretett egy fiatal, erős szép legénybe és örökre elbuzosott a férjéről. De a legény nem őt szerette, hanem az özvegy menyecskét, s a menyecske sem hűdozott tőle, titkon találkoztak, és viszonyuk lett. Ez a viszony következményekkel járt, de az özvegyasszony titkolta állapotát, s azt mutatta, hogy nem is állhatja a legényt. A napokban azután jelentkezni kezdte a szülés fájdalmai. A szegény asszony borzasztóan szenvedett és mikor már elviselhetetlenül gyötörtött, valami ürügyön elküldte a sógornőjét Beál községbe, a hetivásárra. Ez most volt, május 10-dikén. A gyermek megszületett. Ez Krisán Mihályné nem habozott sokáig, a két kezével megfojtotta a gyermekét. Azután egy kendőbe burkolta, kivitte az ökrisztálibba, s ott a jászol padozata alá elrejtette. Krisán Jozsana hazajött. És nem kellett sok tudományának lennie, rögtön fölismerte hogy a sógorasszonya beteg. És azt is már rég gyanította, hogy várandós állapotban van és addig faggatta, a míg meg nem vallotta, milyen szegény esett meg rajta és milyen bünt követett el. Eddig rendben volt, a megrázó csak ezután következett. Krisán Jozsana megtudta, hogy ki a gyermek apja. Hogy az az ember, a kiért az urát elhagyta, mást szeretett és mással volt viszonya. Ennek a gyermeknek életben kellett volna maradnia. De úgy, hogy ennek a gyermeknek — az övének kellett volna lennie. És nem habozott sokáig. Megbuzosult. Elment a csendőrségre s ott elmondott mindent és feljelentette a legényt, meg a sógorasszonyát is. A többi már egyszerűen. Az özvegyasszonyt vallatára fogták és bűnét bevallotta. A gyermeket a mondott helyen meg-

találták, Krisán Mihályné pedig letartóztatták. Eddig van.

— **Határszéli forgalom.** Predealon május 14-én belépett 289 személy, kilépett 162, belépett ezek közül lejárt okmányokkal 2, okmány nélkül 6, idegen alattvaló 156. Kilépett akart okmány nélkül 0. Romániában visszahagyott kiskoru leány, 20 éven alul 0. Az eljárás megindított 8 személy ellen. Romániából ide átkísért magyar honos tolvacs 1 személy. Szabályos utiköltséggel ellátva belépett román kivándorló zsidó 83 Magyarországról Romániába visszatért román kivándorló zsidó 1.

— **Elvesztett imakönyv.** Az Unió-utczában, vagy a monostori utczán elvesztett tegnap egy katolikus imakönyv, barna bőrkötésű. Bocskáros megtalálóját illő jutalom ellenében szolgáltatassa be az Erdélyi Bank és Takarékpénztárhoz.

Művészet.

Főlölesleges férjek.

— Bemutató előadás. —

Az első felvonás meséje után Beóthy pontot tetetett volna. Itt vége a darabnak. A bonyodalom további szálai — a többi felvonásokban — kiismerhetetlenül összekuszálódnak, elvesznek, vagy épen elszakadnak. Ha pedig kalauzolni is valamely tájakra: azok érdektelenek, szürkék és unigimertek. Mert megboszajtható az első felvonás bihetetlen-sége s a darab nagy körülményességgel lerakott fundamentuma, már csak a kitalálás érdekességénél fogva is és a képtelenséget komolyan felfogó naivitásánál fogva, a mely mellett azonban jó adag szerepel a közönség hiszékenysége apelláló fufangból. Ez azonban nem új fogás. Olvastuk már a francziáknál, a kik bihetetlen ötletekből patintják meséjük vázát. De hát azért még talán nem regélték el, hogy két hölgy utazik a liliputi közársaságban: San-Marínóban, a hol épen anarkisták keresnek. A vonat megáll, hogy átkutassák az utazók igazolványait. A két hölgy természetesen nincs meg. A kétségbeesés kisajtolta könyeket ekkor eltűntek egy ismeretlen ur, a ki felajánlja a magáét. A kutató rendőröknek, a ki — ha jól értettük — San-Marino elnöke, főspicelije és anyakönyvvezetője nem veszi észre a csalást, hanem a három személyre kiállított utlevélből megállapítja, hogy itt egy házaspár s egy nő utazik, a mit ellenőrzésképen fel is jelez magának. A férfi aztán lekíséri a vonatból. Az elnök a hozzáfutó hölgyeknek azt mondja, hogy egyikük asszony, mert a kiket ő bejegyez törvényes házasságok: azok házasságok, még ha nem is nyilvánítták ki a helyi akaratukat, (?) meg ha nem is vették más ország törvényes szokásai szerint nyakukba a hymen rózsafüzéreit. Hölgyek kétségbe vannak esve, mert valójában mindketten még — leányok, s most nem szabad férjhez menniök, ha csak a bigamia rut bűnét nem akarják lelkiismeretükre venni. Az ismeretlen férfi pedig eltűnt, s a darab megkezdésekor őt ezt kutatják, vajjon ki ő. A fenti baleset egyébként a darabnak csak egy hosszú exprozióziója, a mit valaki ott el is mond. A többi magától jön. Az imádók vállalkák a főlölesleges férj szerepét; egy férjnek azonban kellemetlenségét támadnak belőle. Hogy mik, azt lehetetlen volna elmondani így rövidesen. Nem ugyan, mert a darab valami híresen volna boyolítva, hanem azért, mert minduntalan vissza kellene térni a fenti kis esetre, a melyből úgy kéri a képtelenség, s olyan körülményesen ravasz. A szerző mondanivaló tökélet csinált belőle magának, s körüljárnirozza ismeret fogásokkal, jól-rosszul összeeszkabált szituációkkal, majd lódit egyet-egyet a mese elkényszeredett menetet valami operetti fordulattal és képtelen ötlettel. Végre is kitiszázódik a helyzet, a mely annyira unalmas volt és nyugodtan siethetünk a garderoobe felé a felöltökhöz, hogy hazatérjünk.

Az előadás mitsem segített a derék vigjátékon. Még az első felvonás leüldetése volt, s animoval magyaráztatták oda fenn a deszkákon a dolgok állását. A második, harmadik felvonásban már megecsapant oda fenn is a játszószékbe s erős késztetlenséggel küzdöttek, reménykedő, kéré pillantásokat vetvén a sugó kupolás barlangjába. Nehány jóízű, derűs percet szereztek a pompásan játszó Laczkó Aranka, Dezséri, Mészáros, Horváth Paula, Jeszkó Adrienne. Lagymatagbeszédű s élvezhetetlen volt *Bihari*, a ki oly közömbösen vette a dolgot, hogy szinte bosszantó.

(f — b —)

* **Bizáncz.** Heczeg Ferencz új színművének pénteki bemutató előadása iránt igen nagy érdeklődés nyilvánul a közönség körében. A darab próbái, előkészületei teljesen vannak fejve s csupán egy jelmezes, nyilvános főpróbát fog még a színház a Bizánczból tartani pénteken délelőtt egyenyezt tizenkettőkor. A Bizáncz főszerepei a következőképen vannak kiosztva: Konstantin — Bihari, Giovanni — Sebestény, Achmed — Janovics dr., Lalla Kallil — László Gyula, Notarasz Lukács — Szentgyörgyi, Laszkarisz — Rubos, Lysander — Dezséri, Iréne — Tóvölgyi Margit, Olga — Horváth

Paula, Zenobia — Laczkó Aranka, Herma — Hegedűs Szerafin. Ezekon kívül részt vesznek a darab előadásában: Mészáros, Bay, Csátár, Hetényi, Makray, Parlagi, Török és Váradi.

* **Casanova.** A prózai darabok előkészületei alatt az énekes személyzet szorgalmasan tanulta a legközelebbi operette újdonságot, a Barna László „Casanova”-ját. Holnap már megtartják ebből az operettből, mely a Népszínházban három jubileumot ért meg, az első szinpad próbát teljes zenekarral. Bizáncz után Casanova lesz a színház legközelebbi újdonsága, melynek első előadását a jövő hét elejére tűzték ki az igazgatóság.

Színház műsor:

Csütörtök: Főlölesleges férjek (2-szor) (b. 20. sz.).
Péntek: Bizáncz (1-szor) (b. 21.).
Szombat: Bizáncz (2-szor) (b. 22.).
Vasárnap: (d. u.) Fecskelészek.
(este: János Vitéz (b. 23.))

TÁVIRATOK.

Burián br. Budapesten.

Budapest, máj. 18. *Burián* István közös pénzügyminiszter tegnap este titkára kíséretében Budapestre érkezett. Burián br., a ki elindulása előtt kihallgatáson volt a felségénél a „Hungaria” szállóba szállt. Itt a reávarakozó hírlapírók előtt kijelentette, hogy a király megbízásából jött a fővárosba a helyzet tanulmányozására és hogy a koalícióval tanácskozzon a válság megoldására vonatkozólag. Arról — mondta — *szó sincs*, hogy ő legyen hivatva *kormányzó alakítani*. Ugyanezokkal megcázolta azt a hirt is, mintha idejövetele előtt br. *Bánffy* Dezsővel találkozott volna.

Budapest, május 18. *Burián* István br. ma délelőti kocsin sorra felkereste a szövetséget ellenzéki vezérbizottság tagjait, lakásukon mindenütt otthagynván látogatása jelzésére névjegyet.

Apponyi Albert grófot is személyesen kereste fel, de — félhivatalos jelentés szerint — nem folytatott vele tanácskozást, csak hosszasan elbeszélgetett.

Burián br. a helyzetre vonatkozó tanácskozásait ugyanis *Kossuth* Ferencz-cel óhajta megkezdni, mihelyt Kossuth visszatér a zombori Schweidel-szobor leleplezési ünnepségről. Kossuth Ferencz után *Zichy* Aladár, *Dorozs* Ignác és br. *Bánffy* Dezsővel folytat tanácskozást. Ezek a tárgyalások mindenesetre befolyásolni fogják az épvisezőház munkaprogramját.

A miniszterelnök Budapesten.

Budapest, május 18. Tisza István gróf miniszterelnök ma reggel Gesztről Budapestre érkezett.

A zombori szoborleleplezés.

Zombor, május 18. Ma délelőti nagy ünnepségek között leplezték le *Schweidel* Józsefnek, aradi vértanu tábornoknak szobrát. Az ünnepélyen számos küldöttség vett részt, köztük a magyar képviselőház küldöttségei is. Az egész város lobogó díszet öltött. A vármegyeház dísztermében délelőti 9 órakor díszközgyűlés volt *Latinovics* Pál főispán elnöklése mellett.

A díszgyűlést *Latinovics* főispán hazafias beszéddel nyitotta meg.

A megyeházáról a közönség a szobor elé vonult, a hol hazafias dalok és beszédek közben leleplezték a szobrot. A beszédek közül a legnagyobb hatást *Rákosi* Jenő hazafias szellemű beszéde keltette.

A leleplezés után az ezrekre menő közönség újból a megyeházára tért vissza, a hol a díszközgyűlést a főispán berekesztette.

Délután das terítékű ebéd volt, melyen egymást érték a felköszöntők.

Az orosz-japán háboru.

London, máj. 18. Sajgouból jelentik, hogy két orosz hadi hajó az indokinaí vizeken találkozva, kiment a nyílt tengerre és keleti irányban távozott. Az „*Orel*” nevű ispotályhajó Sanghai felé tart.

Törvénykezés.

§ **Esküdtzéki tárgyalás.** A kolozsvári kir. törvényszék, mint esküdtbírság ma tárgyalta Csokonai *Vitéz* Mihály kolozsvári hírlapírónak azt a sajtóperét, melyet a kir. ügyészség — a *Philippi* Gyula r. biztos, mint köztisztviselő ellen sajtóújsán elkövetett rágalmaszás bűntette miatt indított ellene.

A tárgyalást *Bodor* László elnök vezette. Szavazó bírák voltak *Issékutz* Gyula és *Szabó*

Jenő. A vádhatóságot *Jenei* Aladár kir. ügyész képviselte, a védőt tisztt *Schwartz* Miksa dr. látta el. A tárgyalás kezdetén az esküdték kisorsolására került a sor. Rendek esküdték lettek:

Révai János, Frank-Kiss István, ifj. Dobál Ferencz, Penyő Béla, André Jenő, Kun Bernát, Ziegler Béla, Török Miklós, Kertész István, ifj. Szigethy Miklós, Fekete János. Pótesküdték: Almádi Lajos, Gyalui Farkas. Az esküdtzék megalakítása után a bizonyításra került a sor, melyet minduntalan megmagszakítottak a vád és védelem konfliktusai.

A vád, melylyel Csokonai *Vitéz* Mihály terhelve van röviden a következő: A Kolozsvári Hírlap 1904. évi június 15—16 számában „Egy rendőrbiztos üzemel” címen egy köztemény jelent meg, mely P. Gy. r.-biztos kalmárkodással, erkölestelen félszékkel, szóval hivatalos hatalmával való visszaéléssel vádolja. A cikket valami idegen írta, de a benne foglalt állításokért, illetőleg az egész cikkért a felelősséget Csokonai *Vitéz* Mihály, a Kolozsvári Hírlap volt felelős szerkesztője vállalta el.

A délelőti folyamán a bíróság csak egy tanut hallgathatott ki. A tárgyalást délután folytatják.

Közzgazdaság.

× **A vetések állása külföldön.** (A földművelésügyi miniszterhez beérkezett konzuli jelentések alapján.) *Szerbia.* Az őszi vetések jól állévalen, kedvező időjárás mellett szépen fejlődnek s a tavaszi vetési munkálatok is befejeztettek. A szőlők és gyümölcsfák is jól fejlődnek. *Románia.* A vetések április hóban, daczára a tartós esőzéseknek, változatlanul jól állottak. Az őszi és korai tavaszi vetések jól állannak, míg a későbbiek alacsonyok és ritkások. *Kelet-Rumélia.* A telet az összes gabona- és repeze-vetések jól kiállottak és jó terméseredményvel bíznakak. A nagy szőlőt és rózsza ültetvényeket is megkímélte, melyek szépen bimbóznak és egészségesek. *Törökország.* Az őszi vetések az üszkübi körületben a rendkívüli zord téli időjárás következtében kissé ritkások lettek, bár egyébként egészségesek. A mákvetések helyenként fejlődésükben visszamaradtak.

Felölő szerkesztő: HEGYESY VILMOS.

Kiadó és lapfajladonos: AJTAI K. ALBERT.

NYILT-TÉR.*

A Szinye Lipóczi
Lithion-forrás

Salvator kitűnő sikerrel
használtatik

vese-, húgylóag- és kövszénbántalmak ellen, húgudara és vizeleti nehézségeknek, a csukros húggyárnál, továbbá a légző és emésztési szervek hurtnál.

Húgyhajtó hatású!

Vasmentes! Könnyen emészthető! Csirmentes!
Kapható ásványvízkereskedésekben vagy a
Salvator-forrás igazgatóságánál. Égerjelen

120 16—80

Zongora-hangoló.

Triska J. zongora raktára

— (Sétatér-utca.) —

egy elsőrendű zongora-hangolót szerződtetett.

Hangolatok és javítások helyben és vidéken pontosan eszközöltetnek.

Megrendelés: Sétatér-utca.

Ajtai K. Albert

könyvnyomdája

Kolozsvárt, Deák Ferencz-u. 4. sz.

(Telefonszám: 364.)

Doctori

dissertatiókat

latin, vagy görög nyelven,
valamint

mathematikai és

algebrai szedéssel

jutányos áron

készít.

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

